8 Ιανουαρίου 2014

Το 2009 στο Φρέαρ του Ιακώβ συνέβη ένα παράδοξο και θαυμαστό συνάμα γεγονός

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Ορθόδοξη πίστη

Τὸ μικρὸ ἀσημένιο ποτήριο ποὺ ἀνευρέθη θαυμαστῶς στὸ προσκύνημα τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακὼβ τὸν Νοέμβριο του 2009.

«Γίνεσθέ μοι μάρτυρες…»

(Ήσ.43,10)

Το 2009, λίγο χρονικό διάστημα πριν από την τελετή Άγιοκατάταξης του Αγίου Φιλουμένου στο προσκύνημα : του Φρέατος του Ιακώβ, συνέβη ένα παράδοξο και θαυμαστό συνάμα γεγονός.

Κάποια μέρα μετέβη στον χώρο μία μεγάλη ομάδα αρχιερέων και ιερομόναχων, οι όποιοι τέλεσαν στον ναό τη Θεία Λειτουργία. «Μετά το πέρας της ακολουθίας», διηγείται ό Ηγούμενος του Μοναστηριού π. Ιουστίνος, «κατέβηκα κάτω, για να επιμεληθώ τον ναό.

Μπήκα στο ιερό και, καθώς τακτοποιούσα τις στολές πού χρησιμοποιήθηκαν, πρόσεξα ότι σε μία από τις βιτρίνες υπήρχε κάτι παράξενο. Ήταν ένα μάκτρο ανασηκωμένο, σαν να βρισκόταν από κάτω του ένα πολύ μικρό Άγιο Ποτήριο. Παραξενεύτηκα! Κανείς άλλος έκτος από μένα δεν είχε μπει στο σκευοφυλάκιο, οι βιτρίνες ήταν όλες κλειδωμένες και τα κλειδιά τα κρατούσα εγώ. Άνοιξα με περιέργεια τη βιτρίνα, ανασήκωσα το μάκτρο και είδα από κάτω ένα μικρό ασημένιο ποτήριο, στο όποιο αναγράφονταν τα έξης:

«Ποτήριον αίματος μαρτυρίου έκχυθέν υπέρ οίκου Κυρίου του Αγίου Ιερομάρτυρος

Φιλουμένου του Κυπρίου, 16 Νοεμβρίου 1979. Το ποτήριον, ο εγώ πίνω, πίετε».

Το μικρό ασημένιο ποτήριο περιείχε ψήγματα από το αίμα του Αγίου, το έκχυθέν κατά την ώρα του μαρτυρίου του στον χώρο του Φρέατος του Ιακώβ. Ή θαυμαστή ανεύρεση του ήταν αναμφιβόλως μία μεγάλη ευλογία του Θεού για το προσκύνημα, ιδιαιτέρως κατά τις μέρες πού άκολούθησαν. Ή αναγραφόμενη όμως σε αυτό επιγραφή επέκτεινε τη θεϊκή αυτή ευλογία πέρα από το προσκύνημα, πέρα από τούς Αγίους Τόπους, στα πέρατα της οικουμένης καλώντας όλους εμάς, αλλά και τούς μετά από εμάς, σέ συμμαρτυρία συμμετοχή δηλαδή στο μαρτύριο και τη μαρτυρία τού Άγιου Φιλουμένου.

Ό αγωνοθέτης Κύριος επί πολλά έτη προετοίμαζε τον ταπεινό δούλο Του για τον στέφανον τού μαρτυρίου και αυτός φάνηκε όντως αντάξιος της θεϊκής κλήσεως. Ό Άγιος Φιλούμενος υποκινούμενος από τη θεία αγάπη και τον πόθο της αιώνιας ζωής διήλθε τη ζωή του ως μία συνεχή μαρτυρία Χριστού με κορύφωση το μαρτύριο του αίματος, το όποιο και τον οδήγησε στον κατ’ εξοχήν χώρο της Αγάπης, στη Βασιλεία τού Θεού. Εκεί όπου βρίσκονται οι ψυχές των άγιων μαρτύρων, «των πεπελεκισμένων διά την μαρτυρίαν’ Ιησού και διά τον λόγον τού Θεού» (Άποκ. 20,4).

Τέτοιοι άνθρωποι, οι όποιοι δόθηκαν ολοκληρωτικά στον Χριστό, επισφραγίζοντας με το μαρτυρικό τους αίμα την πίστη τους σ’ Αυτόν, υπήρχαν και θα υπάρχουν έως της συντέλειας των αιώνων. Θα υπάρχουν για να υπενθυμίζουν σέ όλους εμάς ότι πρέπει να είμαστε έτοιμοι για το μαρτύριο. Και το εν Χριστώ μαρτύριο βιώνεται ποικιλοτρόπως: Βιώνεται ως υπομονή στις θλίψεις και τις ασθένειες, ως αγώνας σκληρός προς τα πάθη πού μάς πολεμούν, ως μετάνοια για τα λάθη και τα πάθη μας, ως αυτοθυσία, ως απάρνηση τού ιδίου του εαυτού μας, ως ακλόνητη ομολογία της πίστεως μας έργω και λόγω. Αλλά στην υψηλότερη έκφραση του πραγματώνεται διά τού μαρτυρίου του αίματος, μ’ ένα θάνατο πού καταργεί το βασίλειο του θανάτου, για να θριαμβεύσει ή Ζωή, ή όντως Ζωή, ό Χριστός!

Το βράδυ της 28ης προς την 29η Νοεμβρίου τού 2012 στο χωριό καταγωγής τού Άγιου Φιλουμένου, την Όρούντα, συνέβη ένα θαυμαστό γεγονός διά του όποιου ό ίδιος ό Άγιος επιβεβαίωσε το αμετάκλητο αυτής της κλήσεως μας. Το γεγονός συνέβη κατά την προς τιμήν του Άγιου αγρυπνία στον Ιερό Ναό Αποστόλου Λουκά.

Ή αγρυπνία, ή οποία τελείται κάθε χρόνο την ήμερα της μνήμης του Άγιου, είχε αρχίσει από νωρίς. Στο κέντρο τού ναού ήταν τοποθετημένη ή μεγάλη προσκυνηματική εικόνα τού Άγιου Φιλουμένου, ένα επιτραχήλιο του, καθώς και τεμάχιο του Ιερού του λειψάνου. Καθ’ όσον ψάλλονταν οι αίνοι, τόσο οι κληρικοί όσο και οι παριστάμενοι πιστοί άρχισαν να προσκυνούν κατά τάξη την εικόνα και

το λείψανο του Άγιου, χριόμενοι από τον εφημέριο με λάδι από το κανδήλι πού ήταν αναμμένο εκεί.

Ανάμεσα στους πιστούς παρών ήταν και ένας νέος, ό όποιος έδώ και κάποια χρόνια δοκιμαζόταν με την επώδυνη ασθένεια τού καρκίνου, ό Γιώργος Ραουνάς από την Κακοπετριά, Ό Γιώργος, απόφοιτος της Σχολής Σωματικής Αγωγής της Ελλάδος, ήταν νυμφευμένος με τη Στέλλα Κακουρίδου από το Άκάκι, με την όποια απέκτησε τέσσερα παιδιά. Αγαπούσε ιδιαίτερα την άσκηση της προσευχής και τις ιερές ακολουθίες στις όποιες μετείχε τακτικά. Ευλαβείτο επίσης πολύ τον Άγιο Φιλούμενο, τον όποιο παρακαλούσε ιδιαιτέρως να τον ενδυναμώνει στη δοκιμασία πού περνούσε. Πάντοτε όμως έλεγε: «Ότι θέλει ή αγάπη τού Θεού! Ότι θέλει ή αγάπη τού Κυρίου!»

Όταν, λοιπόν, έφθασε και ή σειρά του να προσκυνήσει την εικόνα τού Άγιου, κάποιος από τούς παριστάμενους, είδε τον Άγιο Φιλούμενο να εξέρχεται ολοζώντανος από την ιερά του εικόνα και να εναγκαλίζεται τον Γιώργο. Έπειτα τον συνόδευσε μέχρι το στασίδι του κι έφυγε.

Το θαυμαστό αυτό γεγονός το ανέφερε συγκλονισμένος, αμέσως μετά το πέρας της αγρυπνίας, ό απλός αυτός άνθρωπος στον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Μόρφου κ.

Το τεμάχιο του λειψάνου παραχωρήθηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων στην Ιερά Μονή Άγιου Νικολάου Όρούντας με την προοπτική να αποτεθεί στον μελλοντικό Ναό του Άγιου Φιλουμένου, ό όποιος θα ανεγερθεί σέ χώρο της Μονής. Βλ.Επίμετρο, «Επιστολή Πατριαρχείου Ιεροσολύμων», σελ. 211.

Νεόφυτο, ό όποιος προΐστατο της πανηγυρικής ακολουθίας. Τότε, ή εμφάνιση αυτή τού Άγιου Φιλουμένου θεωρήθηκε ως σημείο, ότι διά πρεσβειών του ό Γιώργος θα θεραπευόταν. Στη συνέχεια, όμως, ή πορεία της υγείας του επιδεινώθηκε επιφέροντας του πόνους μαρτυρικούς, μέσα στους όποιους έτελειώθη εν Κυρίω στις 8 Ιουλίου τού 2013.

Το μαρτυρικό τέλος τού Γιώργου μαζί με την ακλόνητη του πίστη, την καρτερία και την υπομονή του ερμήνευσαν τελικώς το βαθύ πνευματικό νόημα της θαυμαστής εκείνης παρουσίας τού Ίερομάρτυρος Φιλουμένου. Ό Άγιος τον ενίσχυσε, ώστε να υπομείνει έως τέλους το μαρτύριο της ασθένειας του, προσλαμβάνοντας τον μαζί του στην αιωνιότητα ως συμμάρτυρα ενώπιον τού θρόνου τού Θεού! Γιατί το μαρτύριο δεν είναι μόνο το μαρτύριο τού ρίματος για την αγάπη και πίστη τού Χριστού είναι και του ολόψυχη αποδοχή -με ευχαριστία και δοξολογική διάθεση- όποιας δοκιμασίας επιτρέψει ό Κύριος ως θεϊκής

επισκέψεως για τη σωτηρία της αθάνατης ψυχής μας.

«Ό Κύριος δέ μάς λησμονεί. Δίνει τη δύναμη και τη Χάρη Του σε ανθρώπους, ώστε και σήμερα να είναι αδιάκοπη ή μαρτυρική συνείδηση της Εκκλησίας μας, ώστε να μην ξεχνούμε και εμείς ότι ως μέλη της έχουμε κοινή υποχρέωση να μαρτυρούμε περί τού Φωτός, δηλαδή γι' αυτό πού είδαν τα μάτια μας, πού άκουσαν τα αυτιά μας και ψηλάφησαν τα χέρια μας: τη μόνη Αλήθεια πού λέγεται Χριστός...» .

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. Ο ΑΓΙΟΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣ Ο ΚΥΠΡΙΟΣ

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr